



ת"פ 40855/06/22 - מדינת ישראל נגד צבי וייסמן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 40855-06-22 מדינת ישראל נ' וייסמן(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
צבי וייסמן (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של הפרת צו פיקוח בניגוד לסעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006 (להלן: "חוק ההגנה על הציבור").

עובדות כתב האישום:

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתאריך 31.3.22 במסגרת פע"מ 13250-03-22, הטיל בית המשפט השלום בקריות על הנאשם ובנוכחותו, צו פיקוח ומעקב על פי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. צו הפיקוח כלל, בין היתר, איסור כניסה לחופי רחצה ובריכות למשך שנה, כאשר יהיה ניתן לשוב ולשקול ככל שיהיה בכך צורך את הארכת האיסור.

בתאריך 17.6.22 בשעה 10:45 או סמוך לכך, שוחרר הנאשם ממאסר בבית סוהר כרמל.

מיד עם שחרורו, הנאשם הלך מבית הסוהר כרמל מערבה לכיוון הים, ובשעה 13:00 או סמוך לכך הגיע לחוף ים שאינו מוכרז בעתלית, הוריד את בגדיו ונשאר עם מכנסיים קצרים, רחץ במים ושכב על החוף, כל זאת בניגוד לצו הפיקוח האוסר עליו להיכנס לחופי רחצה ובריכות.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם (במ/2).

טיעוני המאשימה לעונש:



המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (במ/1) ובע"פ, כי הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים שעניינם תחושת הביטחון האישי של הציבור מפני הסיכון הנשקף מעברייני מין וכן בערך המוגן שעניינו קיום צווים והחלטות של בית המשפט.

לטענת המאשימה, הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה גבוהה, מאחר והנאשם הפר תנאי בסיסי ומרכזי בצו הפיקוח, מיד עם שחרורו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען, כי למעשי הנאשם קדם תכנון, כאשר מהתנהגותו נשקפה מסוכנות להתנהגות עבריינית ופוטנציאל הנזק עלול היה להיות גדול יותר במידה והיו אנשים נוספים בחוף הים.

עוד נטען, כי חלקו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו הוא מלא ובלעדי, וכי לנאשם היו הזדמנויות רבות לחדול ממעשיו, אך הוא שהה בחוף הים עד שנעצר.

המאשימה הפנתה לפסיקה אשר לטענתה ניתן ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם (במ/3), אם כי דובר בחלק מהפסיקה על נסיבות מחמירות יותר.

לטענת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין 4 ובין 10 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל מעל לרף התחתון של המתחם לו עתרה, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם, בן 46, הינו דר רחוב, אשר הגיע לחוף ים לא מוכרז מיד עם שחרורו, על מנת לרחוץ את גופו, ומאחר ולא היה לו לאן ללכת עם שחרורו.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש בתוך המתחם, נטען כי לנאשם הרשעה אחת קודמת בעבירות מין בגין הושת עליו צו הפיקוח.

עוד נטען כי מדובר בהפרה ראשונה של צו הפיקוח ועל כן, יש להשית עליו עונש ברף התחתון של המתחם קרי, ענישה צופה פני עתיד.

דברי הנאשם:

הנאשם בחר שלא לומר דבר בטרם נגזר דינו.

דין והכרעה:

מדובר בביצוע עבירה אחת ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגינה.



תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם הם הגנה על ביטחון הציבור מפני עברייני מין מורשעים וכיבוד צווים שיפוטניים.

אשר למידת הפגיעה, מיד עם שחרורו של הנאשם ממאסר, אותו ריצה בגין ביצוע עבירות מין, ובטרם הספיק להתייבש הדיו על צו הפיקוח, הנאשם הפר אותו ברגל גסה והגיע לחוף ים. מאידך, מדובר בהפרה יחידה ואין טענה כי מעשיו של הנאשם חרגו מעצם הפרת הצו, ולא בוצע ניסיון לביצוע עבירת מין מצדו של הנאשם במהלך הפרת הצו. יחד עם זאת, שהותו של הנאשם בחוף, בניגוד לצו, ובשים לב לעברו הפלילי והעובדה כי בעבר ביצע עבירות מין בחוף הים, יוצר פוטנציאל סיכון. על כן אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה- בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

בפסיקה קיים מנד רחב של ענישה בגין הפרות צו פיקוח, כאשר הדבר תלוי באופי ועוצמת ההפרה:

- ברע"פ 1209/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.2.18) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, אשר הורשע בגין עבירה של הפרת צו פיקוח. המבקש הפר את הצו לאחר שהתחיל לעבוד מבלי לקבל אישור מקצין הפיקוח. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש הולם נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס.
- בת"פ 19545-09-19 **מ"י נ' סיחרולידזה** (22.3.20) הורשע הנאשם בשתי עבירות של הפרת צו פיקוח, בכך שצרר סמים בניגוד לצו. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ל- 12 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם עונש של 3.5 חודשי מאסר בפועל ו- 4 חודשי מאסר על תנאי.
- בת"פ 27918-05-14 **מ"י נ' פלוני** (1.9.14) הורשע הנאשם בהפרת צו פיקוח בכך שנהג על אופניים ממונעים כאשר ברחוב היו שני קטינים, עצר ושוחח עם הקטינים וזאת בניגוד לצו. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 3 חודשים ויום ו- 6 חודשי מאסר על תנאי.
- בת"פ 39234-05-19 **מדינת ישראל נ' שאמך חרב** (16.9.19) הורשע הנאשם בהפרת צו פיקוח לאחר שצרר אלכוהול בניגוד להוראות צו הפיקוח. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים ובין 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים** והשית על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל ויום בניכוי ימי מעצרו. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים באופן שחודשיים רוצו במצטבר וחודשיים בחופף, מאסר על תנאי וקנס.



בהתאם להוראת סעיף 40 י"ג, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

לא מצאתי כי קיימים נימוקים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל לקולא או לחומרא.

עונשו של הנאשם במתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום ונטילת אחריות על מעשיו.

עוד שקלתי את גילו של הנאשם ואת נסיבות חייו המורכבות, שהוא דר רחוב ונעדר תמיכה משפחתית.

לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעה אחת בגין מספר עבירות מין, כאשר אחת מהן בוצע בחוף הים. בגין אותה הרשעה הוטל על הנאשם צו הפיקוח אשר אסר עליו בין היתר להיכנס לחוף ים.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שלעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 75 ימי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 17.6.22.
2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופת התנאי עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

בשים לב להיותו של הנאשם דר רחוב, לא מצאתי מקום להשית עליו עונש קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.